

West Pokot. Dit was de plek waar ik twaalf jaar geleden langere tijd was (zie foto's hierboven). Ik kon me er nog kleine dingen van herinneren. Vooral Mbara en de mensen daar waren altijd in mijn hart gebleven. Dit jaar kreeg ik de kans om er terug te komen, samen met Petra, Willem en Margret.

Voor we naar Mbara gingen, bezochten we eerst verschillende projecten die Samen Succes ondersteunde of wilde ondersteunen. Met de Pickie Pickie (motortaxi) kwamen we op de meest bijzondere, afgelegen plekken. Hoog in de bergen, waar de grond erg vruchtbaar was en de mensen hard werkten om henzelf en hun familie te onderhouden. Of op de droge vlakke van de Riftvallei, bij de Pokot-nomaden. De mensen leven er sober, werken hard met hart, hoofd en hand en klagen nooit. Met een vrolijke lach op hun gezicht zijn het de meest dankbare mensen die ik ooit heb gezien. We kunnen daar veel van leren.

Het gebied is nieuw voor de stichting en voor voorlichtster Ruth. Toch schrokken we ervan dat 90% van de vrouwen op deze afgelegen plekken nog steeds besneden wordt. Bijna elke vrouw die ik zag was zwanger en had een kleine baby op de rug of aan de hand. Het leven is hier zo anders en vrouwen doen al het werk. De mannen hebben het voor het zeggen en doen vaak een beetje wat ze leuk vinden, heb ik soms het idee. Daarom vond ik het geweldig om te zien hoe Samen Succes de mensen ondersteunt, op een fijne, menselijke manier met af en toe een grapje hier en daar. Dat maakte het erg leuk.

Petra, Willem en Margret kregen ontzettend veel aanvragen om nieuwe schooltjes, huisartsposten of zelfs kerken te ondersteunen. Ik zag hoeveel werk het is en hoeveel aandacht deze projecten van ze vragen. Je zal het maar moeten regelen allemaal. Soms vermoeiend als de dingen niet helemaal lopen zoals de stichting wilde. Meestal was het bevredigend en gaf het werk juist energie.

Ontzettend tof dat Samen Succes een goed hart heeft en mensen ergens wil brengen in dit leven. Ik ben dankbaar dat ik een klein deel van mezelf heb kunnen bijdragen aan deze projecten. De mensen en de plekken die ik heb gezien hebben me veel geluk gegeven.

Ik wil Petra, Willem en Margret bedanken dat ik deze reis met hen heb mogen maken. Beter had het niet kunnen zijn. Dank dank dank, of zoals ze in Pokot zeggen: serrree nyo wow!

Birk van Splunder

